

Első foglalkozás leírása

1. Szükséges eszközök:

- Papírszínház mesével
- Telefon, tablet, laptop (amiről a lassabb és gyorsabb ütemű dél-amerikai, vagy perui indián zenét le lehet játszani)
- Bluetooth hangszóró
- Nagyméretű kék textil
- Világtérkép
- Fényképek
- Szalagok és madártollak
- Botok

2. Bevezető dramatikus játék

Gyertek, menjük el együtt egy szép tisztásra!

Álljatok fel, bekapcsolok egy szép zenét!

- Először úgy mozogjunk a zenére, ahogy jól esik, járjuk be az egész teret!
- Képzeljük el, hogy ezen a gyönyörű tisztáson járunk, körülöttünk fák, süt a nap, melegíti az arcunkat, a gyengén fúj, érezzük az arcunkon, a hajunkba is belekap. Felemeljük a karunkat, jó magasra nyújtózunk, érezzük a hűvös levegőt, halljuk a madarak csicsergését. Jó itt lenni. Érzed a fák, sárga virágok illatát? Ahogy lépkedünk, hepe-hupás a talaj, érzed a lábad alatt? Lépünk ki cipőnkből, érezzük a talpunk alatt a göröngyöket, aztán egy kis fadarab finoman megböki a lábunkat. Érzed?

Szabadnak és boldognak érezzük magunkat... Aztán elkezd az égbolt lejjebb ereszkedni, először csak a fejünk búbját éri, aztán egyre lejjebb és lejjebb ereszkedik, már teljesen alacsony, nem tudunk kiegyenesedni (kisebb gyerekeknél egy nagyméretű kék textildarabot lehet a fejük felett tartani, majd lejjebb engedni). Csak görnyedten tudunk járni, hajtsd le a fejedet, hajlítsd be a derekadat, úgy sétálj! Hogy érzed magad? Milyen lehet így élni?

3. Megbeszélés, gyűlés

A mai mesénk is távoli földrészre, Amerikába röpít minket. Keressük meg a világtérképen Észak-, Közép- és Dél-Amerikát! Az itt élő őslakosokat, akik mindig is itt éltek, indiánoknak hívják. Hallottál már róluk? Hoztunk néhány képet arról, hogy néznek ki az indiánok, hogy öltözködnek.

Válasszon mindenki magának egy szalagot, ezt fogjuk a homlokunkra kötni, válassz magadnak hozzá tollat is!

A mai mese olyan indiánokról szól, akik egy olyan helyen laktak, ahol nagyon alacsony volt az égbolt, az emberek nem tudtak kiegyenesedni. A gyerekek összegyűltek, és el kezdtek tanakodni, hogy mit csináljanak. Nektek milyen ötletek lenne? Mit lehetne csinálni szerintetek?...

4. Mesélés papírszínházzal

5. Játék párban

Válassz magadnak egy párt, és álljatok egymással szembe! Minden pár kap egy botot, amit közösen kell megtartani, miközben táncoltok. A botot a tenyereitek között tartásátok meg, nem szabad leejteni (ügyesebb gyerekek a mutatóujjaik között is megtámaszthatják)!

Elindítom a zenét, és közben mindig mondani fogom, mit csináljatok:

- Először csak próbáljátok ki, milyen együtt mozogni, figyeljétek egymásra!
- Aztán emeljétek el olyan magasra a bototokat, amilyen magasra csak tudjátok, pipiskedhettek is!
- Utána engedjétek le egészen alacsonyra, a bokátokig!
- Majd vigyétek először az egyik, majd a másik oldalra!
- A pár egyik tagja hajoljon előre, a másik pedig kövesse, majd fordítva!
- Aki nagyon ügyes foroghat is egyet a bottal!

Második foglalkozás leírása

1. Szükséges eszközök:

- Papírszínház mesével
- Ütőbotok
- Különböző méretű dobok, csörgődobok
- Szalagok és madártollak
- Kendő vagy szemmaszk
- Thunder maker (hangszer, zajkeltő eszköz)
- Fonálból készült lófarok (résztevévőként egy-egy)

2. Bevezető játék, zenélés

Válasszatok magatoknak hangszert (ütőbotot, vagy dobot)!

- Próbáld ki, milyen hangja van!
- Most a hangszerekkel fogjuk megmutatni, milyen kedvünk van ma!
- Játsszuk el, hogyan ütjük a ritmust, ha vidámak vagyunk, szomorúak, mérgesek, vagy fáradtak?
- Mutasd be a hangszereddel, milyen kedved van, a tőled balra ülő társad pedig próbálja kitalálni!
- Ti szerettek zenélni? Képzeljétek, az indiánok is nagyon szeretnek is zenélni, muzsikálni, különösen együtt. Hoztam hozzá egy verset, hogy megtapasztaljuk, milyen együtt zenélni! Mutatom, hogyan üsd a hangszer (egyenletes mérő ütése közösen, ha mindenki együtt üti már, akkor kezdődhet a vers). Ezt a sort fogjuk közbe ismételtetni: „*Héja na, héja na*”

Jártam a hegyek végén

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a vizek mélyén

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a sziklák szélén,

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam az erdők mélyén,

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a világ végén.

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a szívem mélyén. (szüneteltetjük a dobolást)

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Héja, héja, héja, na

(mi-mi, dó-dó, mi-mi-dó)

4. Mesélés papírszínházzal

Amelyik gyereknek kedve van, ismét felteheti a homlokára a szalagot és a madártollat. Mesélés közben a mesemondó feláll, és a gyerekek kezébe adja képzeletben a botokat, először könnyebbet, rövidebbet, aztán hosszabbat, nehezebbet. Közben eljátssza, hogy átadja a botokat, a gyerekeknek pedig el kell játszani, hogy átveszik az egyre nehezedő botokat. A képzeletbeli botokkal eljátsszuk, hogyan próbáljuk feljebb és feljebb emelni az eget. Amikor végre felemelkedik az égbolt, a nagy zajt lábdobogással, tapssal (vagy thunder maker használatával) is jelezhetjük.

A mesét követően két mozgásos játékból választhatunk:

6. Mozgásos játék: Osonó indiánok

Ismeritek ezt a szót, oson? Mit csinál, aki oson? Próbáld megmutatni!

Az egyik csoporttag csukott szemmel (vagy bekötött szemmel) ül a falnál, háttal a csoportnak. A többiek csendben a másik oldalra húzódnak. Két gyermeket kiválasztunk; az a feladatuk, hogy csendben odaosonjanak a társukhoz, ő pedig próbálja meg kitalálni, melyik irányból közelednek felé. Ha úgy érzi, közelednek, mutasson az adott irányba! Ha tényleg onnan jönnek, a lopakodó indiánoknak vissza kell menniük a csoporthoz, és másik két játékos induljon útra. Akinek sikerül észrevétlenül odalopakodni társához és megérinteni annak, helyet cserélhet vele.

6. Mozgásos játék: lófarkfogó

Az indiánoknak nagyon fontosak voltak a lovaik, hiszen azon közlekedtek és maguk szelídítették meg őket. Ezért nagy becsben tartották ezeket az állatokat, olykor a másik lovát is maguknak szerették volna.

Mindenki kap egy lófarkat, amit hátul a nadrágjába tűrhet be. A játék lényege, hogy a gyerekek próbáljanak minél több lovat (lófarkat) megkaparintani.

Harmadik foglalkozás

1. Szükséges eszközök:

- Papírszínház mesével
- Ütőbotok
- Különböző méretű dobok, csörgődobok
- Szalagok és madártollak
- Thunder maker (hangszer, zajkeltő eszköz)
- Színes papírral bevont sajtodobozok
- Színes papír, olló, ragasztó, vagy filctollak

2. Bevezetés, zenélés

- Válasszatok magatoknak hangszert! (ütőbotot vagy dobot)
- Próbáld ki, milyen hangja van!
- Most ütök egy rövid ritmust, próbáld megismételni a hangszereddel!
- Kinek van kedve mutatni egy ritmust? Rövid legyen! Azt is próbáljuk utánozni!

- Emlékeztek a múltkori versre? Üssünk egyenletes ritmust, ha már mindenki egyszerre üti, kezdődhet a vers:

Jártam a hegyek végén

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a vizek mélyén

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a sziklák szélén,

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam az erdők mélyén,

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a világ végén.

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Jártam a szívem mélyén. (szüneteltetjük a dobolást)

Héja na, héja na,

(mi-mi-dó, mi-mi-dó)

Héja, héja, héja, na

(mi-mi, dó-dó, mi-mi-dó)

- Most úgy fogjuk megismételni a verset, hogy akire rámutatok (vagy aki jelentkezik), elmondhatja hová menjünk. Itt engedjük meg a gyerekeknek, hogy akárhová elmenjenek, pl. állatkertbe, moziba, nagymamához.

4. Mesélés papírszínházzal

Amelyik gyerekeknek kedve van, ismét felteheti a homlokára a szalagot és a madártollat.

Mesélés közben a mesemondó feláll, és a gyerekek kezébe adja képzeletben a botokat, először könnyebbet, rövidebbet, aztán hosszabbat, nehezebbet. Közben eljátssza, hogy átadja a botokat, a gyerekeknek pedig el kell játszani, hogy átveszik az egyre nehezedő botokat. A képzeletbeli botokkal eljátsszuk, hogyan próbáljuk feljebb és feljebb emelni az eget. Amikor végre felemelkedik az égbolt, a nagy zajt lábdobogással, tapssal (vagy thunder maker használatával) is jelezhetjük.

5. Lezáró kooperatív játék

Minden gyermek kiválaszt egy sajtos dobozból (pl. Medves kockasajtos dobozból) készített kis dobot. A sajtos dobozokba előzőleg különböző magokat terméseket rejtettünk el (pl. vöröslencsét, rizst), és bevontuk más-más színű papírokkal. Körbe ülünk. A kiválasztott dobozra ráírjuk a gyerekek nevét, hogy a végén felismerjék a sajátjukat. A gyerekek először a saját „dobukra” ragasztanak egy mintát, majd továbbadják a tőlük balra ülő társuknak, aki szintén ragaszt rá egy újabb formát. A közös alkotás addig folytatódik, míg mindenkihez visszaért a saját „dobja”. A dobozat természetesen papírminták helyett saját rajzokkal, vagy a másoknak szánt rövid szöveges üzenetekkel is díszíthetjük.